

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ:

Ετησίᾳ. δρ. 8,—
Ἑξάμηνος. . . > 4,50
Τετμήνηος. . . > 2,50

Ἐξωτερικοῦ:

Ετησίᾳ φρ. χρ. 10,—
Ἑξάμηνος > 5,50
Τετμήνηος > 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 16ος

Ἐν Ἀθήναις, 6 Ἰουνίου 1909

Ἔτος 31ον.—Ἀριθ. 27

Η ΜΙΚΡΗ ΜΑΥΡΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Α. ΛΑΤΟΥΣΗ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια)

— Ἀπέψε τὴν ὥρα ποῦ ἐκοιμᾶτο ὁ Ντα'Σαγκουί, τοῦ ἐκλεψαν τὸ ἱερόν του φυλακτόν, τὴν δυνάμιν του καὶ τὴν βασιλείαν του. Δὲν ἐπάρχει πλέον Ἀρχηγός-Βασιλεὺς! Δὲν ὑπάρχει πλέον λαὸς προστατευμένος καὶ ἐνδοξός!..

Ὁ Κασσούλας, ὁ μέγας Μάγος τοῦ Βασιλείως Ντα'Σαγκουί, τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς τῆς «Αὐλῆς». Καθένας κρατεῖ τὸ ὄπλον του ἢ τὸ ὄργανόν του, ἐνῶ αἱ γυναῖκες συνοδεύουν τὴν κακοφωνίαν μὲ τὰς θρηνηώδεις των κραυγὰς. Τὰ παιδιὰ των κρατοῦν ἀπὸ ἐν ραβδίον μὲ σφαῖραν καουτσούκ, μὲ τὸ ὁποῖον κτυποῦν ἀλύπητα μεγάλους παληοὺς τενεκέδες σκωριασμένους.

Ἡ συνοδεία διασχίζει οὕτω τὸ χωρίον. Ὅλοι οἱ κάτοικοι ἐξέρχονται ἐντρομοὶ ἀπὸ τὰς καλύβας των.

Νὰ καὶ ἡ Λοῦ'Φατύ, ἡ τρυφερά φίλη τῆς Ὁ'Δάλιας, καθισμένη κατὰ γῆς μὲ τὰς ἀδελφάς της. ἀπέξω ἀπὸ τὴν καλύβην της. Σηκώνονται ὅλοι τρομαγμένοι ἐνῶ πλησιάζει ἡ πομπή.

Νὰ παρακάτω καὶ ὁ Γκα'Ντούρ. Μόνος, ὀρθός, πονηρός, σαρκαστικός, προκλητικός.

— Ὡραία δουλειά, συλλογίζεται. Θὰ δικάσουν, θὰ καταδικάσουν, θὰ δέ-

σουν, θὰ βασανίσουν, θὰ σκοτώσουν.. Αὐτά, διὰ τὸ σκληρὴν ἀραπόπουλιν, εἶνε διασκέδασις...

— Ἀλλά, συλλογίζονται οἱ ἄλλοι, ποία καταστροφή μᾶς φοβερίζει; Μήπως ὁ Λευκὸς Ἀρχηγός, ποῦ ἔφυγε μὲ ἀποστολὴν διὰ τοὺς Μπατεμπελέ, ἐγύρισε μὲ κακὰς εἰδήσεις; Ὁχι, δὲν εἶνε αὐτό. Διότι ὁ Μέγας Ἀρχηγός δὲν ἐγύρισε καὶ δὲν φαίνεται εἰς τὴν πομπήν... Ἀλλὰ ποῦ εἶνε ὁ βασιλεὺς; Καὶ διατί τὸν ἀντικαθιστᾷ ὁ Μπα'Μπουλό;

Ἀκοῦστε λοιπόν, ὑπήκοοι τοῦ Ντα'Σαγκουί. Ἡ εἶδησις εἶνε φοβερά καὶ ἀάποιος ἀπὸ σᾶς, — ἂν ὄχι πολλοί, κινδυνεύει.

Τὰ μάτια γουρλόουν, ταῦτιτὰ τεντώνονται... Καὶ ἀνατριχίλλες περιζώνουν τοὺς ἀκροατάς, ἀπὸ τὰ πόδια των ἕως τὰ μαλλιά τῆς κεφαλῆς των. Ὁ Κασσούλας ἀπλύνει τὰ χέρια διὰ νὰ σταματήσῃ τὴν πομπήν, καὶ νεύει εἰς τὰ ὄργανα νὰ παύσουν. Ἐξαπλύνεται

κάτω εἰς ἐνδειξιν πένθους, σηκώνεται ἔπειτα, διηγεῖται μὲ θρηνηώδη φωνὴν τὴν συμφορὰν καὶ ἀγγέλλει ὅτι θὰ συγκροτηθῇ μέγα Συμβούλιον.

— Εἰς τὴν τρίτην στροφὴν τοῦ ἡλίου ὅλοι οἱ πολεμισταὶ πρέπει νὰ συναθροισθῶν εἰς τὸ βασιλικὸν παλάτι, διὰ νὰποκρούσουν τὴν ἀναπόφευκτον καταστροφὴν.

Τὸ χωρίον ὅλον κυριεύεται ὑπὸ πανικοῦ. Ἡ πομπή ἐκκινεῖ ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν τυμπάνων καὶ ὑπὸ τοὺς ὀξεῖς

θρήνους τῶν γυναικῶν, καὶ ἀπέξω σχεδὸν ἀπὸ κάθε καλύβην, ἡ ἰδία σκηνὴ ἐπαναλαμβάνεται.

Τὰ παιδιὰ ἐκουράσθησαν νὰ κτυποῦν τοὺς τενεκέδες· αἱ φωναὶ ἐβράγχισαν· τὰ στήθη ἐξηντλήθησαν ἀπὸ τοὺς στεναγμούς. Καὶ ὅταν ἡ πομπὴ ἐπιστρέφῃ εἰς τὸ βασιλικὸν παλάτι, οἱ κρότοι τῆς εἶνε πλέον τόσοσ ἀσθενεῖς, τὰ βήματα τῆς τόσοσ ἀργὰ καὶ ἀθόρυβα, ὥστε δὲν ἐξυπνᾷ καὶ τὸν βασιλέα Ντα'Σαγκουί, ὁ ὁποῖος, μετὰ τὸν παροξυσμὸν τῆς ἀπελπισίας του, ἐβυθίσθη εἰς ὕπνον.

[ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ἡ δικαιοσύνη τῶν Μαύρων.

Ἀφῆκαν τὸν Ἀρχηγὸν Βασιλέα νὰναπαυθῇ ὅλην τὴν νύκτα. Καὶ διὰ νὰ μὴ συνεδριάσουν τὰς θερμὰς ὥρας τῆς

Ὁ Κασσούλας ἀπλύνει τὰ χέρια... (Σελ. 221, στ. β').

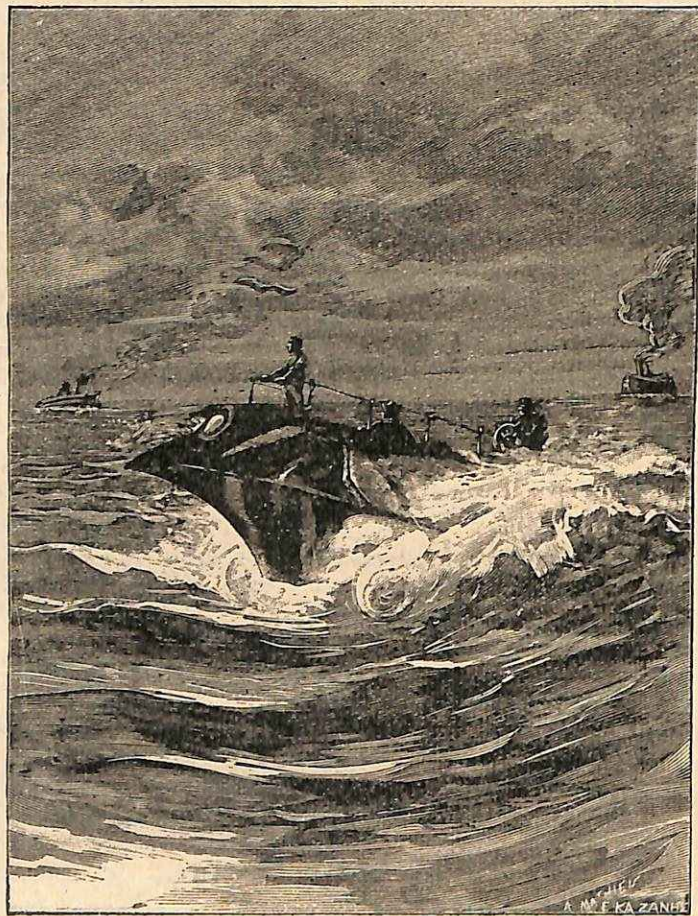
ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΩΡ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

'Η φωλεά του 'Αιτού

Τὴν ἐπαύριον, ὅταν ἐσηκώθην ἀπὸ ἀρκετὰ βαρὺν ὕπνον, ἡ μηχανὴ δὲν ἔκαμνε πλέον καμμίαν κίνησιν. Τὸ ἐνόησα ἀμέσως: δὲν ἐκυλίστο ἐπὶ ξηρᾶς, δὲν ἔπλεεν ἐπὶ ἐπιφανείας ἢ ὑποβρυγίως, δὲν ἐπετοῦσεν εἰς τὴν ἀέρα... Ἐπρεπε νὰ συμπεράνω ἐκ τούτου, ὅτι ὁ ἐφευρέτης εἶχεν ἤδη φθάσει εἰς τὸ μυστηριώδες τοῦ ἄστυ, ὅπου οὐδέποτε πρὸ αὐτοῦ ἀνθρώπινον ἔν εἶχε θέσῃ τὴν πίδα;

«Τὰ καταδρομικὰ τὸν κατεδιώκον μὲ ὄλην τὴν δύναμιν τοῦ ἀτμοῦ.» (Σελ. 218, στ. α').

Τότε λοιπόν, ἀφοῦ δὲν εἶχεν ἀπαλλαγῇ τῆς παρουσίας μου, τὸ μυστικόν τοῦ ἐπιτέλους θὰ μοὶ ἀπεκαλύπτετο;

Ἰσως θὰ ἐξεπλήσσετό τις ἀκούων ἐτι ἐκοιμήθην τόσον βαθύως κατὰ τὸ ἐναέριον τοῦτο ταξίδιον. Ἀλλὰ κ' ἐγὼ ὁ ἴδιος ἐξεπλάγην, καὶ ὑποπτεύθην μήπως ὁ ὕπνος αὐτὸς ἐπροκλήθη σκοπίμως, διὰ τῆς ἐπενεργείας κάποιου ναρκοτικού, ἀναμιχθέντος μὲ τὸ τελευταῖον μου φαγητόν, ἐπειδὴ ὁ κυβερνήτης τοῦ Τρόμου ἤθελεν οὕτω νὰ μ' ἐμποδίσῃ νὰ γνωρίσω τὸ ὁρμητήριόν του. Τὸ μόνον, τὸ ὅποιον εἰμπορῶ νὰ βε-

βαιώσω, εἶνε ὅτι ὑπῆρξε φοβερὰ ἡ ἐντύπωσίς μου τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ μηχανή, ἀντὶ νὰ παρασυρθῇ εἰς τὴν δίνην τοῦ καταρράκτου, ἀνυψώθη ὑπὸ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κινητήρος της, ὡς πτηνόν, τοῦ ὁποίου ἐκινουῖτο αἱ μεγάλαι πτέρυγες μὲ δύναμιν καταπληκτικὴν!...

Τετραπλὴ λοιπὸν ἦτο ἡ θαυμασία ἐκείνη συσκευή τοῦ Κοσμοκράτορος: ἐνῆργει συγχρόνως ὡς αὐτοκίνητον, ὡς πλοῖον, ὡς ὑποβρύχιον καὶ ὡς ἀερόπλοιο. Γῆ, ὕδωρ, ἀήρ· καὶ εἰς τὰ τρία αὐτὰ στοιχεῖα ἠδύνατο νὰ κινῆται, καὶ μὲ ποῖαν δύναμιν, μὲ ποῖαν ταχύτητα!... Ὀλίγαι στιγμαὶ τῇ ἤρουν διὰ νὰ ἐκτελῇ τὰς θαυμασίας αὐτὰς μεταμορφώσεις!...

Ἡ ἰδία μηχανὴ ἠδύνατο νὰ ἐνεργῇ τόσον διαφοροτρόπως καὶ ὑπῆρξα μάρτυς αὐτοῦ πτης τῶν μεταμορφώσεων της.

Ἀλλ' ὅ,τι ἠγνέουν ἀκόμη καὶ ὅ,τι πιθανῶς θὰ ἐμάνθαναν, ἦτο τοῦτο: ἀπὸ ποῖαν πηγὴν δυνάμεως ἤντλει ἡ μηχανή, καὶ ποῶς ἦτο ἐπιτέλους ὁ μεγαλοφυῆς αὐτῆς ἐφευρέτης, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ τὴν κατεσκευάσεν εἰς τὴν ἐντέλειαν, τὴν διηύθυνε μὲ τὴν δεξιότητα καὶ ἀφοσίαν;

Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Τρόμος ἵπτατο ἄνωθεν τοῦ καναδικοῦ καταρράκτου, ἐγὼ ἰστάμην παρὰ τὴν φεγγίτην τοῦ θαλαμίσκου μου. Ἡ αἰθρία ἐκείνη ἐσπέρα μοὶ ἐπέτρεπε νὰ παρατηρῶ τὴν διεύθυνσιν, τὴν ὁποίαν ἠκολούθει ὁ ἀεροναύτης. Ἰπτατο ἄνωθεν τοῦ ποταμοῦ καὶ ὑπερέβη τὸ Σουσπάνσιον - Μπρίτζ, τρία

μίλλια μακρὰν τοῦ Horse-Shoe-Fall. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἀρχίζουν τάδιὰβατα μέρη τοῦ Νιαγάρα, ὁ ὁποῖος κάμπτεται διὰ νὰ χωθῇ εἰς τὴν λίμνην Ὀντάριο.

Ἀπὸ τοῦ μέρους τούτου, μοὶ ἐφάνη ὅτι ἡ μηχανὴ ἐλόξευε πρὸς ἀνατολάς.

Ὁ κυβερνήτης ἐστέκετο πάντοτε εἰς τὴν πρύμνην. Δὲν τῷ ἀπηύθυνα πλέον οὔτε λέξιν. Πρὸς τί ἀφοῦ ἤμην βέβαιος ὅτι δὲν θὰ μοὶ ἀπεκρίνετο;

Παρατήρησα τότε ὅτι ὁ Τρόμος ἐκυβερνᾶτο μὲ καταπληκτικὴν εὐκολίαν. Ὡρισμένως — ἔλεγα, — καὶ οἱ ἀέρινοι δρόμοι τῷ ἦσαν τόσον γνωστοὶ καὶ οἰκεῖοι,

ὅσον καὶ οἱ θαλάσσιοι καὶ οἱ γῆινοι.

Πρὸ τοιούτων ἀποτελεσμάτων δὲν ἦτο πολὺ δικαιολογημένη ἡ ἀπειρος ἀλαζονεία τοῦ αὐτοκαλουμένου Κοσμοκράτορος;... Μήπως δὲν ἦτο κύριος μηχανῆς ἀνωτέρας, τελειότερας ἀπὸ ὅλας ὅσας κατεσκευάσε ποτε χεὶρ ἀνθρώπου καὶ ἐναντίον τῆς ὁποίας οὐδὲν ἠδύνατο οἱ ἄνθρωποι; Καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν, διατὶ νὰ τὴν πωλήσῃ, διατὶ νὰ δεχθῇ τὰ ἐκατομμύρια, τὰ ὅποια τῷ προσεφέροντο; Ναί! τώρα ἐξηγοῦσα τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τὴν ὁποίαν ὁ ὑπέρροχος πράγματι ἀνὴρ ἔτρεφε πρὸς ἑαυτόν, καὶ ἡ ὁποία κατωπρίετο εἰς τὴν φυσιογνωμίαν του, εἰς τὸ ἐξωτερικόν του ἐν γένει... Καὶ ἔως πού ἄρ' ἔγ' ὅτι τὸν ὠθεῖ ἡ φιλοδοξία του, ἐάν, ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς ὑπερβολῆς του, δὲν μετεβάλλετο μίαν ἡμέραν εἰς παραφροσύνην;...

Ἡμῖσιαν ὦραν μετὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ Τρόμου, περιέπεσα, χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσω, εἰς πλήρη νάρκη. Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ἡ κατάστασις αὐτὴ πρέπει νὰ προεκλήθῃ ἀπὸ κάποιον ναρκωτικόν. Ἀναμφιβόλως, ὁ κυβερνήτης δὲν ἤθελε νὰ μὲ ἀφίσῃ νὰ ἰδῶ ποῖαν διεύθυνσιν θὰ ἐλάμβανε.

Ἐξηκολούθησεν ἄρ' ἔγ' εἰς τὴν πτήσιν του ἐναερίως, ἔπλευσεν ἐπὶ θαλάσσης ἢ λίμνης, ἔτρεξεν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς; Ἀγνοῶ ἐντελῶς. Καμμία ἀνάμνησις δὲν μοὶ ἀπέμεινεν ἐξ ὅσων συνέβησαν τὴν νύκτα ἐκείνην τῆς 31 'Ιουλίου πρὸς τὴν 1 Αὐγούστου.

Καὶ τώρα, ποῖα θὰ ἦτο ἡ συνέχεια αὐτῆς τῆς περιουσίας, καὶ προπάντων, εἰς ὅ,τι ἀφεώρα ἐμὲ, ποῖα θὰ ἦτο ἡ λύσις της;...

Εἶπα, ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ὁ παράδοξος ὕπνος μου ἔληξεν, ὁ Τρόμος ἐφαίνετο διατελὼν εἰς πλήρη ἀκίνησιν. Οὐδεμίαν πλάνην ὡς πρὸς τοῦτο ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν καὶ ἂν ἐκινεῖτο, ἀφύκτως θὰντελαμβανέμην τὴν κίνησιν του, ἀκόμη καὶ ἂν διέσχίζε τὴν ἀέρα.

Ὅταν ἀφυπνίσθην, εὐρέθην εἰς τὸν θαλαμίσκον μου, ὅπου μὲ εἶχαν κλείσῃ χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσω, ὅπως, ἂν ἐνθυμῆσθε, καὶ τὴν πρώτην νύκτα, τὴν ὁποίαν διήλθον ἐπὶ τοῦ Τρόμου, εἰς τὰ ὕδατα τῆς λίμνης Ἐρία.

Τὸ ζήτημα ἦτο τώρα νὰ μάθω ἂν θὰ μοὶ ἐπετρέπετο νὰνέλθω εἰς τὸ καταστρωμα, ἀφοῦ ἡ μηχανὴ εἶχε πλέον σταματήσῃ.

Ἐδοκίμασα νὰνυψώσω τὴν δίσκον τοῦ φεγγίτου μου, ἀλλ' εἰς τὴν ὥθησιν ἀντίστη.

— Διάβολε! εἶπα κατ' ἐμαυτόν· μήπως δὲν θὰ μοὶ ἀποδοθῇ ἡ ἐλευθερία πρὶν νὰ ἐκκινήσῃ πάλιν ὁ Τρόμος, συνεχίζων τὸν πλὺν ἢ τὴν πτήσιν του;

Μόνον, τῶντι, ὑπὸ τὰς δύο ταύτας συνθήκας ἡ φυγὴ μου καθίστατο ἀδύνατος.

Εὐκόλως ἐννρεῖται ἡ ἀνυπομονησία μου, ἡ ἀνησυχία μου, ἀφοῦ δὲν ἤξευρα πόσον καιρὸν θὰ διήρκει ἡ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς αὕτη στάθμευσίς.

Ἀλλὰ δὲν μὲ ἄφισαν νὰ περιμείνω πλέον τοῦ ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας. Κρότος μετακινουμένων μοχλῶν ἐφθασεν εἰς τὴν ἀκουήν μου. Ὁ δίσκος ἀνυψώθη ἔξωθεν. Τὸ φῶς καὶ ὁ ἀήρ εἰσώρμισαν συγχρόνως εἰς τὸν θαλαμίσκον μου.

Μ' ἐν πῆδημα εὐρέθην ἔξω, ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, εἰς τὴν συνήθη μου θέσιν. Καὶ εἰς μίαν στιγμὴν, οἱ ὀφθαλμοί μου περιέτρεξαν ὅλον τὸν ὁρίζοντα.

Ὁ Τρόμος, ὡς εἶχον ὑποθέσῃ, ἀνεπαύετο ἐπὶ ξηρᾶς, εἰς τὸ βάθος ἐνὸς φυσικοῦ κίρκου, κυκλοτεροῦς περιβάλλου, τοῦ ὁποῖου ἡ περίμετρος ἦτο δεκαπέντε ἔως δεκαοκτὼ ποδῶν. Τάκης ὑποκίτρινης ἄμμου τὴν ἐκάλυπτε καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν, ὅπου οὔτε ἔχνος χλόης ὑπῆρχε.

Ὁ κίρκος αὐτὸς εἶχε σχῆμα ἐλλείψεως σχεδὸν κανονικῆς, τῆς ὁποίας ἡ μεγάλη διάμετρος ἐξετείνετο ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον. Περιτετεῖχίετο δὲ ἀπὸ πλαίσιον βράχων, περὶ τοῦ ὕψους τῶν ὁποίων καὶ τοῦ σχήματος τῆς κορυφογραμμῆς των δὲν ἠδύναμην νὰ κρίνω. Διότι ἀνωθεν μας ὑπῆρχον ἄτμοι πυκνότατοι, τοὺς ὁποίους αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου δὲν εἶχον διαλύσει ἀκόμη. Πλατεῖται ταινίαι τοιούτων ἀτμῶν ἐκρέμαντο, φθάνουσαι σχεδὸν μὲχρι τοῦ ἀμμώδους ἐδάφους. Προφανῶς ἡ ἡμέρα εὐρίσκετο ἀκόμη εἰς τὰς πρώτας τῆς ὥρας καὶ ἡ ὀμίχλη αὕτη δὲν θὰ ἐβράδυε νὰ σκεδασθῇ.

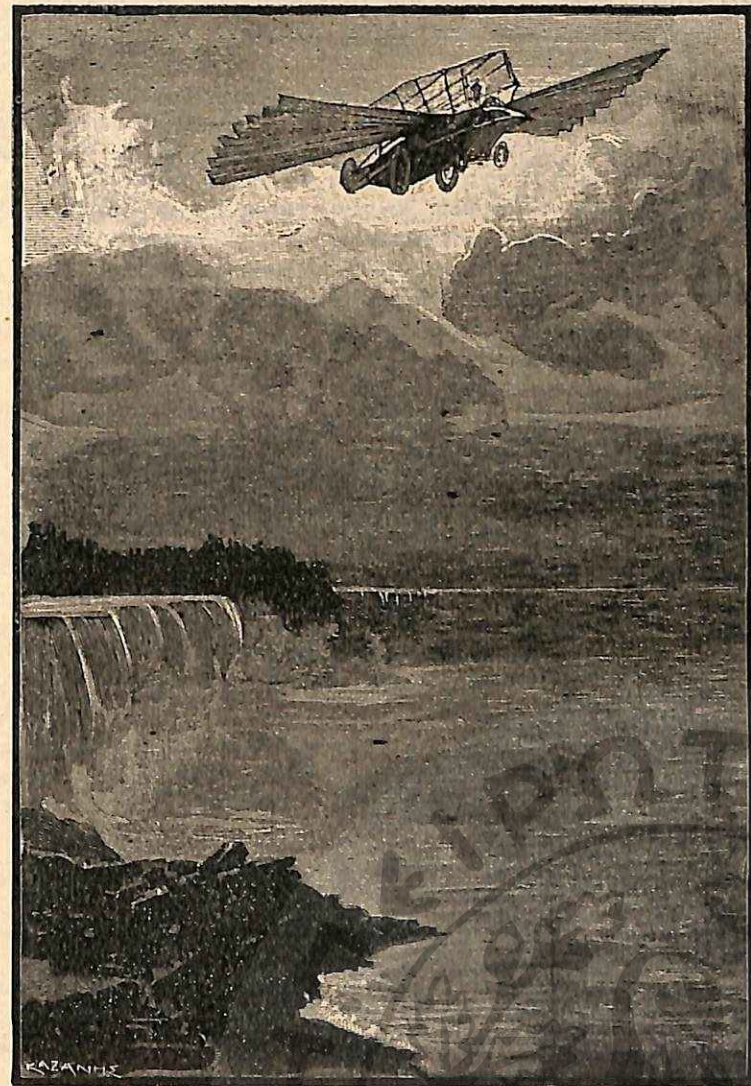
Ἡ θερμοκρασία τοῦ περιβάλλου μοὶ ἐφάνη ἀρκετὰ χαμηλὴ, σχεδὸν ψυχρά, μολοντὶ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Αὐγούστου. Ἐκ τούτου συνεπέρανα ὅτι ὁ κίρκος εὐρίσκετο εἰς κάποιαν ὑψηλὴν χώραν τοῦ Νέου Κόσμου...

Ποῖαν; Ἀδύνατον νὰ σχηματίσω εἰκασίαν τινὰ περὶ τούτου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅσον ταχεῖα καὶ ἂν ἦτο ἡ πτήσις του, τὸ ἀερόπλοιο δὲν θὰ εἶχε τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν νὰ διασχίσῃ τὸν Ἀτλαντικὸν ἢ τὸν Εἰρηνικόν, ἀφοῦ ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μας ἐκ τοῦ Νιαγάρα

δὲν εἶχον παρέλθῃ περισσότερα τῶν δώδεκα ὥρων.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ὁ κυβερνήτης ἐξήρχετο ἀπὸ κάποιον κοίλωμα, πιθανῶς ἀπὸ σπήλαιον ἀνοιγμένον εἰς τὴν βάσιν τοῦ περιβάλλου ἐκείνου, τοῦ ὁμιχλοσκεποῦς.

Ἐνίοτε, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὀμίχλης, ἐνεφανίζοντο αἱ σιλουέτται μεγάλων πτη-

«Ὁ Τρόμος ἵπτατο ἄνωθεν τοῦ καταρράκτου...» (Σελ. 224, στ. β').

νῶν, τῶν ὁποίων οἱ ἐξῆς κρωγμοὶ διέκοπτον τὴν βαθεῖαν σιγὴν. Τίς οἶδε μήπως δὲν τὰ εἶχε τρομάξῃ ἡ ἀφίξις τοῦ τέρατος ἐκείνου μὲ τὰς πελωρίας πτέρυγας, πρὸς τὸ ὅποιον δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ συναγωνισθῶν οὔτε κατὰ τὴν δύναμιν οὔτε κατὰ τὴν ταχύτητα!

Ἐδῶ λοιπόν, συνεπείρωνα, ἦτο καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα τὸ κρησφύγετον τοῦ Κοσμοκράτορος, ὅπου ἀνεπαύετο κάθε φοράν ποῦ ἐτελείετο τὸ θαυμάσιόν του ταξίδιον... Ἦτο ἡ ἀποθήκη τοῦ αὐτοκινήτου του, ὁ λιμὴν τοῦ πλοίου του καὶ ἡ φωλιά τῆς πτητικῆς του μηχανῆς. Σωστὸν ὁρμητήριον. Καὶ τώρα, ὁ Τρόμος ἐφυσούχαζεν ἀκίνητος, εἰς τὸ

βάθος τοῦ μυστηριώδους τούτου κίρκου.

Ἐπιτέλους θὰ ἠμποροῦσα νὰ τὸν ἐξετάσω, καὶ μοὶ ἐφαίνετο ὅτι δὲν ἐσκέπτοντο νὰ μ' ἐμποδίσουν. Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι ὁ κυβερνήτης δὲν ἐφαίνετο καὶ τώρα ἀνησυχῶν διὰ τὴν παρουσίαν μου περισσότερον ἀπὸ πρὶν. Οἱ δύο σύντροφοί του τὸν ἐπλησίασαν. Δὲν ἤργησαν νὰ εἰσέλθουν καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ σπήλαιον περὶ τοῦ ὁποῖου ὠμίλησα. Ἡδυνάμην λοιπὸν νὰ ἐξετάσω τὴν μηχανήν, τοῦλάχιστον ἐξωτερικῶς. Ὅσον διὰ τὴν ἐσωτερικὴν τῆς διάταξιν, ἦτο πιθανόν ὅτι θὰ περιωριζόμην εἰς εἰκασίαν.

Τῶντι, ἐκτὸς τοῦ δίσκου τοῦ θαλαμίσκου μου, οἱ ἄλλοι ἦσαν κλειστοί, εἰς μάτην δ' ἐδοκίμασα νὰ τοὺς ἀνοίξω. Μεθ' ὅλα ταῦτα, τὸ σπουδαιότερον ἴσως θὰ ἦτο νὰ μάθω ποῖαν κινήσειον δύναμιν μετεχειρίετο ὁ Τρόμος κατὰ τὰς πολλαπλᾶς του μεταμορφώσεις.

Ἡ συσκευή εἶχεν, ὡς εἶπον καὶ ἄλλοτε, σχῆμα ἀτρακτοειδές· τὸ ἐμπροσθεν μέρος ἦτο ὀξύτερον ἀπὸ τὸ ὀπισθεν· τὸ σκάφος τῆς ἀπὸ ἀλουμίνιον, αἱ πτέρυγες ἀπὸ οὐσίαν, τῆς ὁποίας δὲν ἠδυνάμην νὰ προσδιορίσω τὴν φύσιν.

Ἰστάτο ἐπὶ τεσσάρων τροχῶν, διαμέτρου δύο ποδῶν, τοὺς ὁποίους περιέβαλον πυκνότατα καουτσούκ, φουσκωμένα μὲ ἀέρα καὶ ἐξασφαλίζοντα τὴν ὀμαλότητα τοῦ τροχασμοῦ καὶ εἰς τὴν μεγαλειτέραν ταχύτητα. Αἱ ἀκτῖνές των ἐγίνοντο ὅλοεν πλατύτεροι πρὸς τὰ ἄκρα, φαίνεται δὲ ὅτι, ὡς ἀντικρὶς ὁ Τρόμος ἐκινεῖτο ἐπὶ τῇ ἐντὸς τοῦ ὕδατος, οἱ τροχοὶ ἐπετάχυνον τὴν πορείαν του.

Ἀλλ' οἱ τροχοὶ δὲν ἦσαν ὁ κυριώτερος κινήτης. Τούτον ἀπετέλουν δύο στρόμβοι (τροχοὶ μὲ καθέτους ἄξονας) συστήματος Πάρσων, τοποθετημένοι κατὰ μῆκος ἐκάστης πλευρᾶς τῆς τροπίδος. Κινούμενοι μετὰ μεγάλης ταχύτητος ὑπὸ τῆς μηχανῆς, προὐκάλουν τὴν μετατόπισιν διασχίζοντες τὸ ὕδωρ, φαίνεται δὲ ὅτι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐχρησιμοποιοῦντο καὶ κατὰ τὴν πτήσιν εἰς τὴν ἀέρα.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἂν ἡ συσκευή ἐκρατεῖτο κ' ἐκινεῖτο εἰς τὸν ἀέρα, τοῦτο ὠφείλεν εἰς τὰς μεγάλας τῆς ἐκείνης

πτερυγας, τὰς ὁποίας ἔδλεπα τώρα κλειστάς, διπλωμένας ἐπὶ τῶν δύο πλευρῶν εἰς ἀνάπαυσιν. Ὁ ἐφευρέτης λοιπὸν εἶχεν ἐφαρμόσῃ τὸ σύστημα τοῦ αβαρυτέρου τοῦ ἀέρος»,—σύστημα τὸ ὁποῖον τῷ ἐπέτρεπε νὰ φέρεται ἑναερίως μὲ ταχύτητα ὑπερβαίνουσαν ἴσως τὴν τῶν μεγαλητέρων πτηνῶν.

Ὅσον διὰ τὴν δύναμιν, διὰ τῆς ὁποίας ἐλειτούργουν οἱ διάφοροι οὗτοι μηχανισμοί, ἐπαναλαμβάνω, ὅτι δὲν ἤμπορούσε νὰ εἶνε ἄλλο τι, εἰμὴ ἡλεκτρισμός. Ἀλλ' ἀπὸ ποῖαν πηγὴν τὴν ἤντλουν οἱ συμπυκνωτήρες;

(Ἐπεται συνέχεια) ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΗ ΛΑΜΠΑ ΜΟΥ

* Ἀστρο γλυκὸ κ' ἐργατικό!
Πόσες φορὲς μαζὺ σου
Ἐργάστηκα χροῦμένη,
Σκυμμένη σὰ βιβλία.
Πόσες φορὲς τρεμόσβυνες
Καὶ μούλεγες «κοιμήσου»
Καὶ τὴ γλυκεῖά μου ἀπόσωνα
Μαζὺ τοὺς ὄμιλιν.

Πόσες φορὲς ἀκούραστη
Τραβοῦσα τὸ βελόνι!
Κι' ὁ νοῦς μὲ χρώματα γλυκὰ
Εἰκόνες μοῦ κεντοῦσε,
Μοῦδειχνε χῶρες μαγικὲς
Γοργὰ διαβαίναν χρόνοι
Κι' ὅλη ἡ ζωὴ μου ἀπὸ μπροστὰ
Στὰ μᾶτια μου περιόισε!

Στὴς κάμαρές μου χάριζες
Ἐὖν τὴν ὥμοφιλά
Μιὰν ὄψη πὺρ ἐπισημν,
Καὶ κάθε μιὰ εἰκόνα
Μιλοῦσε καὶ ζωοτάνευε
Καὶ κάθε μιὰ γωνιά
Καὶ θαρρεῖς ψιθύριζε
Στὶς νύχτες τοῦ χειμῶνα.

Σὺ κύτταζες μικρὸ παιδί
Σὰν πῆγαινα σχολεῖο
Τὶς ὥρες τῆς μελέτης μου
Μ' ἀγάπη νὰ φωτίσης.
Καὶ στὴς ῥυτίδες μου ἄμποτε
Τὸ ὑστερὸν βιβλίον
Σὺ τὴ στεγνὴ τὴ λάμψη σου
Νὰ χύσης... καὶ νὰ σβύσης!

ΜΕΛΕΤΗΜΕΝΗ ΛΟΓΟΘΕΤΟΥ

ἈΝΘΟΔΕΣΜΗ

Τὰ εἶδατε, πῶς τὰ πωλοῦν ἐδῶ, στὰ νησιά τὰ γλασερά, τὰ ἄσπρα, καὶ τὰ σαλιαγκάκια τὰ μενεξελιά;

Τὰ περνοῦν ἐπάνω ὅστις βελόνες τῆς πεύκης.

Μία φορά, ἓνα τέτοιο δεματάκι δροσβολο, τὸ πῆρε ἡ Κατινούλα ἡ μικρή, καὶ τὸ ἔφερε στὸ σπῆτι μὲ καμάρι.

Τὸ ἐχάρισε ὁ παππούς, γιατί ἐκεῖνος δὲν μποροῦσε πιά νὰ τρέξῃ, στὰ λουλούδια, καὶ τώρα ἔτρεχαν τὰ λουλούδια—στὰ χέρια τῶν ἐγγόνων καὶ τῶν παιδιῶν—σ' ἐκεῖνον.

Ἡ Κατινούλα πολὺ χάρηκε ὅταν εἶδε πὺρ παππού νὰ τὰ μυρίζῃ μ' εὐχαρίστησι.

Γιατί τὰγόρασε μὲ τὰ χέρια τῆς, μὲ τὴ δεκάρα τῆς, ποὺ θαγόραζε κουλουράκι.

Μὰ ἔταν εἶδε πῶς ὁ παππούς τὰ κρατεῖ ὅλο στὰ χέρια του, συλλογίσθηκε πῶς θὰ μαραθοῦν γρήγορα. Νὰ τοῦ τὸ πῇ δὲν ἤθελε, μὰ πῆγε καὶ ἔφερε σιγά-σιγά τὸ μικρὸ ἀνθοδοχεῖο μὲ δροσερὸ νερὸ καὶ τὸ ἔβαλε στὸ τραπέζακι τοῦ σπητιῶ. ἔκοψε καὶ λίγο βασιλικὸ γιὰ πρασινάδα, τὸν ἔβαλε ὀλόγουρα, καὶ εἶπε:

— Παππού, ἐδῶ μέσα, τοὺς ἔκανα μιὰ πράσινη φωλίτσα, τοὺς ἔβαλα καὶ νερό... σὰν τὰ βαρεθῇς, τὰ βάζεις στὴ φωλίτσα τους. Τώρα θὰ πᾶγω νὰ ἰδῶ τὴν κούκλα μου. Τὴν ἔχω τιμωρία πρὶν πᾶγω στὸν περίπατο.

— Καὶ τί ἔκανε;
— Καλέ, τὸ ἄσπρο τῆς φουστάνι τὸ ἐλέρωσε ἡ ἀπρόσεκτη!

— Μὰ ἔχεις δίκιο. Τὸ παθαίνεις καὶ σὺ καμμιὰ φορά;

— Προχθὲς τῶπαθα.

— Τὸ ἤθελες;

— Πῶς νὰ τὸ θέλω; Ἐκλαψα πολὺ.

Ἐγὼ θέλω νὰ εἶμαι πάντα καθαρὴ σὰν τὰ γιασεμιά.

— Καὶ σ' ἐτιμώρησαν, παιδί μου;

— Μοῦ ἔπραν τὰ πωρικά.

— Πικράθηκες;

— Πολύ, παππού. Ἄν ἦσουν μόνάχη δὲν θὰ μέμειλλε, μὰ ἦταν καὶ ἡ οὐσία Εἰρήνη.

— Ἐτσι κ' ἡ κούκλα σου πικραίνεται. Πῶς ἐσύ, ποὺ ἔχεις καλὴ καρδιά, τιμωρεῖς, ὅταν πρέπει νὰ παρηγορήσης;

— Νὰ παρηγορήσω;

— Μὰ δὲν μοῦ εἶπες πῶς πικράθηκες ὅταν τὸ ἄσπρο σου φαθάκι λέρωσε;

— Ἀλήθεια, καὶ ἡ Ἀρετὴ μου θὰ πικράθηκε ἡ καυμένη. Τρέχω νὰ τὴ βγάλω ἀπ' τὴν γωνιά. Παππού, μὴν ξεχνᾷς τὴ φωλίτσα τῶν γιασεμιῶν.

— Κατινούλα μου, τὰ καυμένα οὔτε τὸ δροσερὸ νερὸ μποροῦν νὰ πιοῦν, οὔτε τὸ βασιλικὸ νὰ χαροῦν δὲν ἔχουν ρίζα δική τους. Μὰ ἐσύ ἔχεις ρίζα καὶ ὠφελεῖσαι ἀπ' ὅλα, καὶ ἐγὼ μόνο δὲν θὰ σὲ ἰδῶ νὰ καρποφορῇς.

Ἐκλαψε ὁ παππούς, ἔκλαψε καὶ ἡ Κατινούλα, ποὺ δὲν εἶχαν ρίζα τὰ γιασεμιά, νὰ πιοῦν νερὸ δροσερὸ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἐργασία εἶνε δύο ὕγιεινά πράγματα, τὰ ὁποῖα προκαλοῦνται ἀμοιβαίως.

Δὲν εἶνε πάντοτε ὁ πλοῦτος πρόοδος ἡ πρόοδος ὁμοῦς εἶνε πάντοτε πλοῦτος.

Τιμὴν, οὐχὶ τιμὰς.

Η ΛΕΥΚΗ ΜΑΓΕΙΑ

ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΜΑΓΟΥ ΑΝΑΝΙΑ

Η'. Μία δεκάρα εἰς τὸν ἀέρα.

Μὴ παραξενευθῇτε, ἂν βλέπετε τὴν ὑπογραφήν μου κάτω ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἀρθρίδιον. Ζῶ ἀκόμη, καί, ὡς βλέπετε, σὰς ἐνθυμούμαι.

Φίλος τῆς Διαπλάσεως, ὁ κ. Σταῦρος Σταυρίδης ἀπὸ τὸ Μοναστήριον,—τὴν πόλιν ἐννοῶ, διότι ὁ φίλος μας αὐτὸς δὲν εἶνε καλόγηρος,—μοῦ ἔμαθε δι' ἐπιστολῆς του μίαν Μαγείαν, τὴν ὁποῖαν εὐχαρίστως σὰς μαθαίνω.

Ἄν κρεμάσετε μίαν δεκάραν εἰς τὸ ἐν ἄκρον κλωστής (ἀπὸ κουβαρίστραν Ν° 10) καὶ κρατῆσετε τὸ ἄλλο ἄκρον μὲ τὸ χέρι σας, θὰ πέσῃ ἡ δεκάρα;—ὄχι βέβαια, ἂν εἶνε καλὰ δεμένη.

Ἄν λυθῇ, θὰ πέσῃ;—Βεβαίωτατα.—

Ἄν κοπῇ ἡ κλωστή, θὰ πέσῃ;—Ἰπερβεβαίωτατα.— Ἄν κατ' ἡ κλωστή, θὰ πέσῃ;—Μὰ δὲν εἶνε ζήτημα!

Καὶ ὅμως εἶνε! Διότι ἐγὼ στοίχημα-τίζω ν' ἀνάψω ἓνα σπέρτον, νὰ βάλω φωτιά στὴν κλωστήν νὰ τὴν ἀφίσω νὰ κατ' ὅλη, ἀπὸ τὴν δεκάρα ἕως ἐπὶ τὸ χέρι μου,—καὶ ἡ δεκάρα νὰ μὴ πέσῃ!

Πῶς αὐτό;

Εἶνε εὐκολώτατον. Ἀρκεῖ νὰ προπαρασκευάσετε σεῖς τὴν κλωστήν, μὲ τὸν τρόπον ποῦ θὰ σὰς εἰπῶ: Νὰ τὴν βράσετε ἐπὶ δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας εἰς δύο κοχλιάρια νερόν, ἀλατισμένον μὲ τρία κοχλιάρια ἁλτος λευκοῦ.

Τὴν οὕτω προπαρασκευασμένην κλωστήν τυλίγετε εἰς μίαν κουβαρίστραν, τὴν ὁποῖαν κρατεῖτε σεῖς μὲ τρόπον. Ὅταν δὲ πρίκειται νὰ κάμετε δημοσίᾳ τὸ θαῦμα, ζητεῖτε μίαν κουβαρίστραν οἰανδήποτε, ἀλλ' ἀντὶ νὰ κόψετε κλωστήν ἀπὸ αὐτήν, κόπτετε ταχυδακτυλουργικῶς ἀπὸ τὴν ἰδικὴν σας κουβαρίστραν—προσοχὴ μὴ σὰς καταλάβουν!

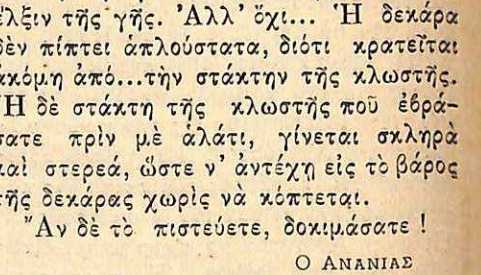
—καὶ μὲ αὐτὴν κρεμάτε τὴν δεκάραν.

Ἐπειτα τὴν ἀνάπτετε μ' ἓνα σπέρτον καὶ τὴν ἀφίνετε νὰ κατ' ὅλη, νὰ γίνῃ στάκτη. Μὴ φοβᾶσθε! Ἡ δεκάρα δὲν θὰ πέσῃ! Ὅλοι θὰ νομίσουν ὅτι μὲ τὴν μαγείαν ἐξουδετερώσατε τὴν ἐλξίν τῆς γῆς. Ἀλλ' ὄχι... Ἡ δεκάρα δὲν πίπτει ἀπλούστατα, διότι κρατεῖται ἀκόμη ἀπὸ...τὴν στάκτην τῆς κλωστής.

Ἡ δὲ στάκτη τῆς κλωστής ποῦ ἐβράσατε πρὶν μὲ ἁλάτι, γίνετα σκληρὰ καὶ στερεὰ, ὥστε ν' ἀντέχῃ εἰς τὸ βάρος τῆς δεκάρας χωρὶς νὰ κόπτεται!

Ἄν δὲ τὸ πιστεύετε, δοκιμάσατε!

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ

Η ΣΚΕΨΙ ΠΟΥ ΔΙΩΧΝΕΙ ΤΟΝ ΥΠΝΟ

Δίπλα στὸ προσκεφάλι μου
Ὁλορθ' ἡ Σκέψι στέκει.
—Κυρά μου, σὲ παρακαλῶ,
Δὲν πᾶς λίγο παρέκει;
—Γιατί;—Μὰ πῶς νὰ σοῦ τὸ πῶ;
Ποτέ σου δὲν σωμαίνεις
Κ' εἶσαι λογοῦ καὶ φλύαρη
Καὶ πάντοτ' ἐπιμένεις
Κ' ἔτσι μὲ τίς κουβέντες σου,
Λόγια σὲ λόγια ἀπάνω
Διαβαίνει ἡ νύκτα ἀθώρητη,
Κ' ἐγὼ τὸν ὕπνο χάνω.
Σὺρε παρέκει, Σκέψι μου,
Σιγά-σιγά κι' ἀγάλλι,
Κι' ὅταν ξυπνήσω τὴν αὐγὴ,
Τὰ ξαναλέμε πάλι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Νηπιακὸς Διάλογος.
Κωστήκης:—Γιατί δὲν ἐβόησε τὸ φεγγάρι ἀπὸψε;
Τοτός:—Κουτὸς ποῦ εἶσαι! Ἀμ' ἀφοῦ χθὲς ἔγεινε ἔκλειψις, ποῦ νὰ βρεθῇ σήμερα φεγγάρι;
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀθανασίου Διάκου

Δυὸ Κουριοκεφαλῆδες, εἰς τὸ Σχολεῖον, ἔχουν στὴ μέση τὸν Γιάννην καὶ τὸν Περσέον.
—Τί εἶσαι, τὸν ἐρωτοῦν βλαξὴ ἡ ἡλιθίος;
—Εἶμαι μετὰ τῶν δύο, ἀπαντᾷ ὁ Γιάννης.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Προσφιλοῦς Ἀναμνήσεως

Ἐν τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου:
—Ὁ καθηγητὴς μας μοῦ εἶπεν, ὅτι εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὑπάρχει ἓνα κορίτσι τυφλὸν καὶ κωφάλαλον.
—Αὐτὸ δὲν εἶνε τίποτε. Ἐγὼ εἶδα ἓνα ἄλλο κορίτσι, ποῦ εἶνε κουτὸ ἀπὸ τὸ ἓνα πόδι, κολλῶ ἀπὸ τὸ ἓνα χέρι, στραβὸ ἀπὸ τὸ ἓνα μάτι, κουρὸ ἀπὸ τὸ ἓνα αὐτὶ καὶ μουγγὸ...ἀπὸ τὸ μισὸ στόμα!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡχούς τῆς Λίμνης

Ἡ Σοφίτσα:—Πῆγαινε, καί μένε Γιαννάκη, αὐτὸ τὸ γράμμα εἰς τὸ ταχυδρομεῖο.
Ὁ Γιαννάκης:—Μὰ δὲν βλέπετε; ἔξω βρέχει κ' ἔχει τόση λάσπη.
Ἡ Σοφίτσα:—Καλὰ, μὰ δὲν μοῦ ἔλεγε χθὲς πῶς γιὰ μένα πέφτει καὶ ἐστὶ φωτιά;
Ὁ Γιαννάκης:—Στὴ φωτιά νὰί, μὰ ἐστὶ λάσπη ὄχι!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στολοκαύστου Ἡμιθέου

ΟΙ ἀλλάσσοντες κατοικίαν συνδρομηταί, παρακαλοῦνται, διὰ νὰ μὴ παραπληττῇ τὸ φύλλον των, νὰ δηλώνουν ἀμέσως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, ἀποστέλλοντες καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταχυλίας. Ἄλλως δὲν εὐθυνόμεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ φύλλον.

Ἐξεδόθη πρὸ ὀλίγου:

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΟΛΕΜΗ
ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΒΙΟΛΙ

Θαυμασία συλλογὴ ποιημάτων εἰς πολυτελεστάτον τόμον.

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα
ΔΡΑΧ. 3,50

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)
Τόμοι 14 (οἱ ἐξῆς: 4, 5, 6, 7, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἑκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,10

Τόμος 1 (ὁ 10ος πλησιάζων νὰ ἐξαντληθῇ) φρ. 10.

Τόμοι 8 οἱ ἐξῆς: 1, 3, 8, 9, 12, 13, 14, 24) πρὸς φρ. 2,50 ἑκαστος.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1894 - 1908)

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὡν ἑκαστος τιμᾶται:

Ἄδετος φρ. 3 ταχυδρομικῶς 3,50. Χρυσόδ. φρ. 6 ταχυδρομικ. 6,50.

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὡν ἑκαστος τιμᾶται:

Ἄδετος φρ. 7. Χρυσόδ. φρ. 10.

Τόμοι 3: τῶν ἐτῶν 1906, 1907 καὶ 1908, ὡν ἑκαστος τιμᾶται:

Ἄδετος φρ. 8. Χρυσόδ. φρ. 10.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ."

Η 28η ΚΥΡΙΑΚΗ

Τὸ ἐρχόμενον φυλλάδιον θὰ ἐκδοθῇ δεκάεξαερίστον καὶ θὰ περιέχῃ ἑκτενὴ καὶ πλουσίως εἰκονογραφημένην τὴν κρίσιν τῆς 28ης Κυριακῆς. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν προφθάνει νὰ ἐτοιμασθῇ εἰς μίαν ἐβδομάδα, διὰ τοῦτο θὰ ἐκδοθῇ τὸ ἐπόμενον Σάββατον, ἀλλὰ τὴ μεθεπόμενον, καὶ θὰ φέρῃ δύο ἀριθμοὺς (28-29) καὶ δύο ἡμερομηνίας (13 καὶ 20 Ἰουνίου). Ἐπομένως—πρὸς γνῶσιν τῶν Πρακτόρων,—θὰ τιμᾶται λεπτὰ 40.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤ. ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Τὰποτελέσματα τοῦ λήξαντος Διαγωνισμοῦ πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων διὰ τὴν Ἀ' ἐξαμηνίαν τῆς ἐ. ὁ δημοσιεύθων εἰς τὸ προσεχές. Ἀπὸ τοῦ προσεχέως ἐπίσης θὰρχίσῃ καὶ ἡ δημοσίευσσις Ἀσκήσεων ἀπὸ τὰς Συλλογὰς τοῦ νέου 115 Διαγωνισμοῦ, τοῦ ὁποῦ ὑπεθυμίζω ὅτι ἡ προθεσμία λήγει τὴν 30 Ἰουνίου.

ΕΓΓΡΑΦΗ ΑΠΟΡΟΥ

Ὁ Στρατηλάτης τῆς Ἀσίας ἀνένευσεν δι' ἑξ μῆνας τὴν συνδρομὴν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 78 συστηθέντος ἀπορου. Εὔγε εἰς τὸν καλὸν μας φίλον.

Δάιρα τοῦ Ὁραίου, ὅταν ἀρχίσω πάλιν νὰ συνιστῶ ἀπορους, θὰ ἔλθῃ καὶ τοῦ ἰδιοῦ σου ἡ σειρά.

Εὔγε, Ἰαπωνέζικο Τριαντάφυλλο, διὰ τοὺς τόσον καλοὺς βαθμοὺς, καὶ πάλιν εὔγε, διότι τόσον καλὰ ἐχρησιμοποίησες τὸ πρῶτον τοῦ κουμπάρου σου εἰς ἀγορὰν βελτίων. Ἡ ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰθύνου τιμᾶται δραχμὰς 40.

Μὲ μεγάλῃ μου χαρὰν ἐγνώρισα καὶ προσωπικῶς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Γερμανίας. Μεταβίβων ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον εἰς τὴν Τήνον, ὅπου θὰ περάσῃ τὸ καλοκαίρι του, ἐπέρασεν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας καὶ μ' ἐπεσκέψθη. Τοῦ εὔχεται καλὴν διαμονὴν εἰς τὸ Νησί τῆς Παναγίας.

Μαῦρα Ματτα, κάνεις δὲν θὰ μάθῃ τὸ ψευδώνυμόν σου, ἀφοῦ δὲν τὸ λέγῃς εἰς κανένα. Ὁραία μοῦ περιγράφεις τὰς ἐντυπώσεις σου ἀπὸ τὴν πρώτην μου ἀπάντησιν. Γράψε μοῦ συχνά, διὰ νὰ ἔχῃς καὶ συχνὰ αὐτὴν τὴν εὐχαρίστησιν.

Πλοίαρχε Νέμε, ὠρασιότατ' ἡ περιγραφή τῆς τρικυμίας καὶ τῆς ματαιωθεῖσης ἐκδρομῆς. Τόμους βιβλιοθήκης δὲν ἐκδίδω πλέον, διότι δὲν ἐγγράφονται ἀρκετοί, ὥστε νὰ καλύπτωνται ἀμέσως τὰ ἔξοδα. Ἄν ἦσουν πλουσία, πολὺ εὐχαρίστως.—Ἰσα-ἰσα τὴν ἐρχομένην Τετάρτην (10 Ἰουνίου) ἡ τὸ πολὺ τὴν Πέμπτην, θὰ δοθῇ εἰς τὴν Νέαν Σκηνὴν ἀπὸ τὴν Δνίδα Κοτοπούλη ἡ «Στέλλα Βιολάντη», τὸ νέον Τρίπρακτον δράμα τοῦ κ. Γρ. Ξενοπούλου (Φαίδωνος)—τοῦ ὁποῦ τὴν ὑπόθεσιν γνωρίζετε, ὅσοι ἐδιαβάσατε τὴν Β' Σειρὰν τῶν Διηγημάτων του,—μὲ θαυμασίαν μουσικὴν. Οἱ ἐν Ἀθήναις φίλοι μου, οἱ μετὰ λήτεροι ἐνοεῖται, ὅσοι παγαίνον εἰς τὸ θέατρον, θὰ σπεύσουν βεβαίως νὰ ἴδωσιν τὴν ὠραίαν αὐτὴν παράστασιν, καθαυτὸ φιλολογικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν.

Ἡ ἀγαπητὴ μου φίλη Μίνα Κ. Πολέμη (Ναυτοπούλα τοῦ Αἰγαίου) μοῦ ἀναγγέλλει τοὺς ἀρραδωνὰς τῆς μετὰ τοῦ κ. Δεωνίδα Καρυστινᾶκη. Πόσῃ χαρὰν μοῦ ἐπροξένησεν ἡ εὐτυχὴς αὐτὴ εἰδήσις! Θερμοτάτας εὐχὰς καὶ συγχαρητήρια.

Εἶδε καὶ ἀερόστατον ὁ Μαυροθαλασσίτης! Ἀπὸ μακρὰ ὅμως, ὄχι ἀπὸ κοντά. Δύο Γάλλοι καὶ δύο Τούρκοι ἦσαν οἱ ἀερόναυται. Ἐ, πῶς ἦτο; ἔμοιαζε λιγὰκι μὲ τὸν «Τρόμον», ὅπως τὸν βλέπετε εἰς αὐτὸ τὸ φύλλον νὰ πετᾷ ἐπάνω ἀπὸ τὸν καταρράκτην;—Τί θαυμάσιον, ἀλήθεια, αὐτὸ τὸ μυθιστόρημα! Καὶ σημειώσατε, ὅτι προφητεύει τὸ μέλλον.

Εὐχαρίστως διὰ τὰ συγχαρητήρια, Ἀγοροκόριτσο. Ἀφοῦ δὲν εὐχαίρης, τί νὰ γίνῃ! Προσπάθει τοῦλάχιστον νὰ μοῦ γράψῃς κάπου-κάπου. Ναι, εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ σημειώσης καὶ τὸνὸν σου πλησίον τοῦ ψευδωνύμου σου, διότι ποῦ νὰ ἐνθυμούμαι ἀπὸ ὅλα τὰ ψευδώνυμα!—Ὁ κ. Φαίδων σ' εὐχαριστεῖ δι' ὅσα γράφεις.

Δὲν σὲ παρεξήγη τὸ διόλου, Μητροικὴ Στοιχὴ, διότι φαντάζομαι πόσῃ μελέτῃ ἔχεις. Χαίρω ποῦ εὐρίσκεις ὀλίγην ἀναψυχὴν καὶ ἀνακούφισιν εἰς τοὺς κόπους σου, ἀναγνώσκουσα τὸ φυλλάδιόν μου. Νὰ σὲ ἰδῶ λοιπὸν μετὰ τὰς ἐξετάσεις!

Ἐπικουρίε Ἀπόλλων, αὐτὸ τὸ ψευδώνυμόν σου ἐγκρίνω σήμερον. Ἡ ἐπιστολή σου μοῦ ἤρесе πολὺ καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μοῦ γράψῃς συχνά. Τὸ μόνον ποῦ ἔγω νὰ σοῦ παρατήρῃσω, εἶνε ὅτι γράφεις πυκνά. Δὲν ἀφίνεις ἀρκετὸν διάστημα μετὰ τῶν λέξεων καὶ μετὰ τῶν στίχων. ἔτσι διαβάξαι μὲ πολλὸν κόπον. Διόρθωσέ το λοιπὸν τώρα ποῦ εἶσαι νέος.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἡ ἀναενοῦται ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ

δοσιόλιον Κήπον, Κόρην τῶν Κυμάτων, Χρυσὴν Βροχήν — τὰ Μαύρα Μάτια (0) μετὰ τὸ Εἶμαι Ζακυνθία — ἡ Ἀνοικτοκαρδὸς Ἀρσακίᾳς (0) μετὰ Νυκτοκόρακα, Αἰγυπτίαν Βασιλοπαῖδα, 25ην Μαρίον — ὁ Μάρκος Αὐρήλιος (0) μετὰ Αὐτοκράτειραν τῶν Βαλκανίων, Μενεξεδένιον Μπουκετάκι, Ριγολέτιον — ἡ Μαραμένη Γαρδένια (0) μετὰ Ἀστὸν τοῦ Ὀλύμπου, Τυδέα, Κοῦκκον τῆς Ἀνοίξεως, Ἀσπρον Ποντικόν.

Ἡ Διαπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς : **Ξενιτευμένην Ἀλεξανδρινήν** (ἔστειλα ἡ περὶ τῆς ἐρωτᾶς, ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε συνδρομητρια) **Δούκα τῆς Σπάρτης** (ἔστειλα πῶς ἐπῆγαν αἱ ἐξετάσεις; ὁ κ. Φαίδων σὲ ἀντασπάζεται) **Ζιχά-Χανούμ** (ἐλήφθη εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν φιλικὴν φροντίδα· τὸ ξεσπάθωμα ἐσημειώθη κατὰ τὴν παραγγελίαν σου) **Πνοὴν Ἀγγέλου** (κ' ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας ἔχομεν κατ' αὐτὰς ἐπιδημίαν· εὐτυχῶς μετ' ὀλίγον γίνονται αἱ ἐξετάσεις καὶ τὰ σχολεῖα κλείνουν) **Στρατιλάτην τῆς Ἀσίας** (ἔλαβον, εὐχαριστῶ) **Βασιλεῖον τὸν Βουλγαροκτόνον** (ὅλα ἐλήφθησαν, ἔχει καλῶς) **Ἡρώ τῆς Διμνης** (λοιπὸν περιμένω) **Ι. Α. Χρυσόχοῦ** (χαίρω πολὺ πού εἶσαι τώρα καλά, καὶ ἐλπίζω νὰ λάβω κ' ἐκτενέστερον γράμμα σου) **Χρυσόπτερον Ἐλπίδα** (ἔχει καλῶς· ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἦτο λόγος νὰ μὴ μοῦ γράψῃς) **Φιλί τῆς Μάννας** (ἐλήφθησαν ὅλα· εὐχομαι νὰ γίνουν ὅπως ἐπιθυμεῖς) **Κλαυσιέλων Ζωὴν** (εὐχαριστῶ διὰ τὰς καλὰς διαθέσεις· νὰ σοῦ ζήσῃ ἡ ἀνεψούλα καὶ χαίρετισμοὺς εἰς τὴν παλαιάν μου φίλην) **Πατριὸν Σπουργίτην** (καλῶς νὰ ἔλθῃς) **Ἀθανάσιον Διάκον** (ἔχει καλῶς) **Δουκὴν Δάραν** (τί λέγεις; παῖδε ποτὲ ἡ ἔκδοσις τῆς Διαπλάσεως; καὶ χειμῶνα καὶ καλοκαίρι· κάποια ἀνωμαλία πού παρατηρεῖτε τώρα εἰς τὴν διεκπεραίωσιν, θὰ διορθωθῇ ἐντὸς ὀλίγου) **Ἀλε!** (τὸ συγχαρητήριον γράμμα σου μετὰ τὸ ποιηματάκι μετὰ κατεμάγευσαν) **Ἀνακρέοντα** (τετράδια ἔστειλα) **Ζήτω ἡ Πατρίς**, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 5 Ἰουνίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί : ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 23 Ἰουνίου ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 4 Ἰουλίου ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 20 Ἰουλίου.

[Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φανέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

269. Δεξιόγραφος.

Ναῦς συγκρούεται μετὰ πλοῖον
Καὶ τὴν πρύμνην χάνει
Ἄλλ' ἡ σύγκρουσις—ἀστεῖον!—
Μίαν πόλιν κάμνει.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μαθητικοῦ Μαθητικοῦ

270. Συλλαβόγραφος.

Φωνήεν πρῶτα, σύμφωνον
Κ' ἐνα νηστὶ ἐστὶ τέλος,
Ἀρχαῖον κάμνουν λυρικόν,
Ποῦχε γλυκὺ τὸ μέλος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Εἰκοστής Πέμπτης Ματίου.

271. Στοιχειόγραφος.

Τὰ νερὰ γοργὰ διασχίζω
Μὲ κουπί, μ' αἰτμό ἢ πανί.
Ἄν μοῦ βγάλῃς ἕνα γράμμα,
Ἀκρωτήρι θὰ φανῇ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου

272. Τονόγραφος.

Μία νῆσος πού τὴν ξεύρεις,
Ἄν τὸν τόνον καταδιάσῃ,
Γίνεται ἱκανὴ ἀμέσως
Νὰ σὲ δηλητηριάσῃ.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ἀγκάθι

273. Κεκρυμμένον καὶ ἀντεστραμμένον Κυβόλεξον.

- 1.—Οὐ γὰρ δυνατόν ἐστὶ πολλὰ καὶ καλὰ λέγειν.
- 2.—Τὸ πρόβλημα ἐκεῖνο ἔδει λυθῆναι.
- 3.—Ἡ δορὰ τοῦ λέοντος ὄνον υποκρύπτει.
- 4.—Λευκὸν ἴστιον φέρ' ἡ ναῦς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αἰγυπτίας Βασιλοπαίδος

274. Δεξικὸν Τρίγωνον.

* * * = Ἀρχαῖον γνωμικόν.
* * = Ἀρχαῖον γνωμικόν.
* = Ἀπαρέμματα.

[Κάθε ἀστερίσκος ἀντιπροσωπεύει μίαν λέξιν. Καθέτως καὶ ὀριζοντίως ἀναγινώσκονται ταῦτά, ὡς εἰς ὅλα τὰ τρίγωνα].

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πίστις-Πατρίδ

275. Ἐπιγραφή.

Α	Υ	Τ	Α	Α	Ρ	Η	Ο	Α	Υ
Χ	Α	Σ	Ρ	Σ	Η	Ρ	Π	Χ	Α
Γ	Ο	Α	Η	Τ	Ο	Ν	Σ	Π	Ω

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πασχούσης Ἑλλάδος

276. Λογοπαίγνιον.

Ποῖον ῥῆμα ἀποτελεῖται μόνον ἀπὸ Ρ;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Νάρκης

277. Ποικίλη Ἀκροστιχίς.

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζητούμενων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς ἀποτελοῦν νῆσον τοῦ Ἰονίου.

1, Βασιλεὺς γενάρχη. 2, Ἀχαιοὺς βασιλεὺς τῶν Ἑθῶν. 3, Νῆσος τοῦ Αἰγαίου. 4, Μέγας θαλασσοπόρος. 5, Χρονικὸν ἐπίρρημα

Ἐστάλη ὑπὸ Ρίτας Κοκκίνης

278. Φωνηεντόλιπον.

ν - κ - ττ - πρττ.

Ἐστάλη ὑπὸ Μ. Παρασκευαῖδου

279. Μικτόν

τ - ε - κ - η - ν - ηω

(Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τρισεύγνης)

280. Γεῖφος.

λου	λου	λου	ως	ως	1	1	1	1	1
Ε	λου	λου	ως	ΑΓ	ως	1	1	1	1
λου	λου	ως	ως	1	1	1	1	1	1
λου	λου	ως	ως	1	1	1	1	1	1

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Θαυμαστῆς τοῦ Βερναρδάκη

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 22.

215. Ἐπεοκλῆς (ε, τέ, δ. κλείς).—216. Ἴρις (ι, ρίς).—217. Ἰωνάθαν-Νάθαν.—218. Τὸ ρολόγι.

219. ΑΝΟΙΞΙΣ	220. ΡΩΜΑΝΟΣ
ΕΜΠΟΡΟΣ	Ω Α Ι Υ
ΑΧΕΛΩΟΣ	ΜΑΡΟΚΟΝ
ΤΟΥΡΚΙΑ	Α Ο Η Ε
ΤΡΙΑΙΝΑ	ΝΙΚΗΤΑΣ
ΟΚΝΗΡΙΑ	Ο Ο Α Ι
ΗΡΑΚΛΗΣ	ΣΥΝΕΣΙΣ

221. Ἡμερος, ἡμερος, ἔρμος.—222. ΛΑΜΙΑ (γόλος-λόγος, λάβα-ἄλβα, λιμός-Μόλις, οἷς-ἴος, Μάνη-Ἀμήν).—223. Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος.—224. Ὁ σπλῆν καὶ τὸ ἥπαρ ἐντόδια εἶδιν. (ὡς πλὴν κετοῦ ὑπ' ἀρ ἐντὸς 07-α εἰς σὺν).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Εὐχόμεθα τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Γερμανῶν κατευδῶν καὶ εἰς τὸ ἐπανιδεῖν μετ' Ἀποικτοκαρδικῆς ἐπανόδου.—Οἱ ἐν Φαγιούμ ἀντιπρόσωποι τοῦ Συλλόγου «Ἀναγέννησις» Φιλί τῆς Μάννας, Φρικτὸν Ναυάγιον (Θ, 223)

Στὸν ἀγαπητὸν μας πρόεδρον **Πέτρον Κ. Καραγεώργην** (Ἀρχιεπίσκοπον Γερμανῶν, ἀναχωροῦντα χάριν ἀναφυγῆς εἰς τὴν Νῆσον τῆς Παναγίας (Τήνον) πάντες δλοφύχως εὐχόμεθα καλὸν κατευδῶν.—Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ τὰ μέλη Συλλόγου Ἀναγέννησις πρῶην «Σέτις». (Θ, 237)

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Βιβλία τερπνά, μορφωτικά καὶ ἠθικά ἐκδθέντα ὑπὸ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν».

Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (60 εἰκόνες) φρ. 6. Ὀλίγα ἀντίτυπα ἐπὶ χάρτου πρώτης ποιότητος φρ. 7.

Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς, φρ. 0,60.

Λεύκωμα Μικρῶν Μυστικῶν,

Ἐκαστον τετράδιον φρ. 0,15

Δέσμη 7 τετραδίων φρ. 1,—

Δέσμη 15 τετραδίων φρ. 2,—

Δέσμη 25 τετραδίων φρ. 3,—

Τὸ Θῦμα τοῦ Φθόγου, (20 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Οἱ Μαθηταὶ τοῦ Εὐσεβίου φρ. 1,50.

Ἡ Μαρουσία, (21 εἰκόν.) φρ. 3,50.

Ἡ Μοῦσα τῶν Παιδῶν (ποιήματα) φρ. 1,50.

Ἡ Νίνα (20 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Παιδικὸι Διάλογοι (Κουτίδου)

Σειρὰ Α' φρ. 1,20. Σειρὰ Β' φρ. 1,20.

Παιδικὸν Θέατρον (Ξενοπούλου) φρ. 2.

Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομίδια) ἕκαστον φρ. 0,50. Χρυσόδετα τὰ 3 ὁμοῦ, φρ. 2,50.

Πρόξας δ Νικίου (24 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Ὁ Πυρειοπώλης (24 εἰκόνες) φρ. 3,50.

ὑπὲρ Πατρίδος (35 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Ὁ Φῶτης. Ἑμμετρον Διήγημα ὑπὸ Χρ. Σαμαρτσίδου, φρ. 0,60.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

[Φαίδωνος]

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΣΕΙΡΑ Α'

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΣΕΙΡΑ Β'

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΣΕΙΡΑ Γ'

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΤΕΦΑ

Ἐκαστον δρ. 3.

Καὶ τὰ τέσσαρα μαζί, δρ. 10.